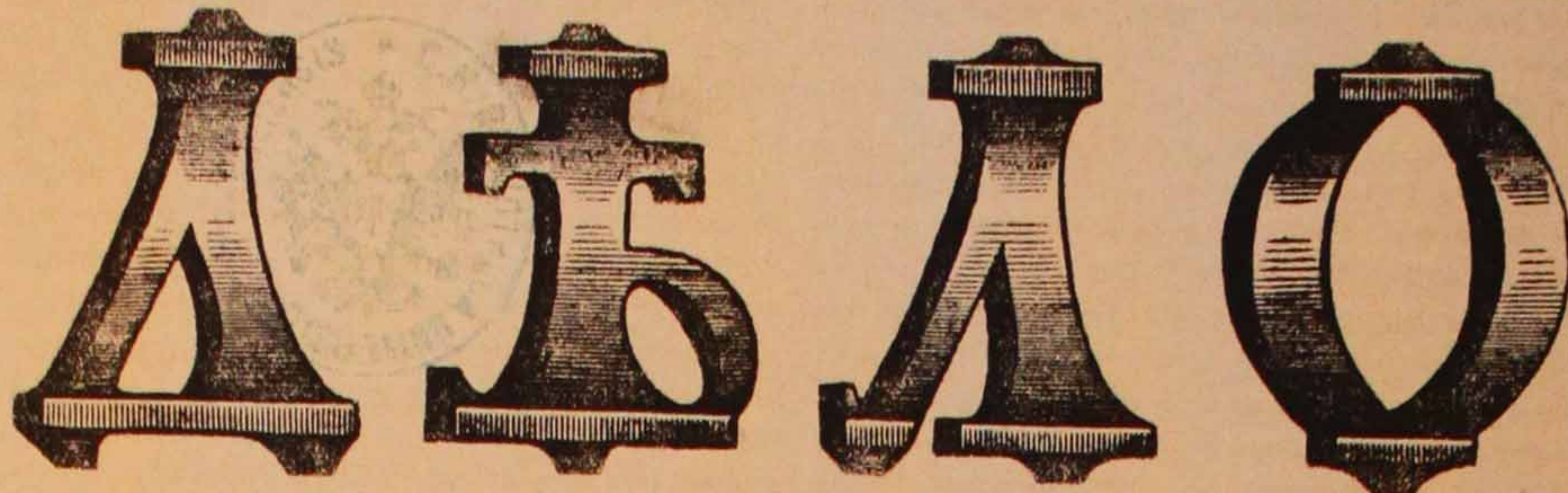

Выходить во Львѳвъ що Вторника, Четверга и Суботы
крѳвъ рукавхъ свѳтъ о 4-й год попод. Литер. додатокъ
Бюлетена найзнам. повѳстей" выходить по 2 почат. ар-
кушъ кожного 16-го и послѳднаго дня кожного мѳсяца.
Редакция, администрация и экспедиция подъ Ч. 44 улицы
Галицка.
Всѳ листы, посылки и рекламации належить пересылати
подъ адресомъ: редакция и администрация "Дѳла" Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукоюю не вертаються только на попорядокъ восторо-
жливѳ.
Подорожне число стоить 12 кр. а. в.
Оголошена принимаються по цѳнѳ 6 кр. а. в. бѳтъ одѳвъ
отрокки печатноу.
Рекламации неопечатанѳ вѳльшѳ бѳтъ порта.
Предплату належить пересылати франкомъ (найлучше
постовымъ перекладомъ) до: Администрации часописи "Дѳло"
г. Галицка, Ч. 44.

Предплати на "Дѳло" для Австрѳи:		Для Россѳи	
на цѳльнѳ рѳкъ . . . 12 ар.	на цѳльнѳ рѳкъ . . . 12 рубл.	на цѳльнѳ рѳкъ . . . 6 ар.	на цѳльнѳ рѳкъ . . . 6 рубл.
на пѳвъ року . . . 6 ар.	на пѳвъ року . . . 6 рубл.	на цѳльнѳ рѳкъ . . . 3 ар.	на цѳльнѳ рѳкъ . . . 3 рубл.
на чверть року . . . 3 ар.	на чверть року . . . 3 рубл.	съ дол. Библиотеки:	съ дол. Библиотеки:
на цѳльнѳ рѳкъ . . . 16 ар.	на цѳльнѳ рѳкъ . . . 16 рубл.	на цѳльнѳ рѳкъ . . . 8 ар.	на цѳльнѳ рѳкъ . . . 8 рубл.
на пѳвъ року . . . 8 ар.	на пѳвъ року . . . 8 рубл.	на чверть року . . . 4 ар.	на чверть року . . . 4 рубл.
на чверть року . . . 4 ар.	на чверть року . . . 4 рубл.	на оамѳ додатокъ:	на оамѳ додатокъ:
на цѳльнѳ рѳкъ . . . ар. 5	на цѳльнѳ рѳкъ . . . 5 рубл.	на пѳвъ року . . . ар. 250	на пѳвъ року . . . 2 р. 50к
на пѳвъ року . . . ар. 1-25	на пѳвъ року . . . ар. 1-25		
Для Заграничѳ, окрѳмъ Россѳи:			
на цѳльнѳ рѳкъ . . . 15 ар.		на пѳвъ року . . . 7-50 ар.	
на пѳвъ року . . . 7-50 ар.		на чверть року . . . 3-75 ар.	
на чверть року . . . 3-75 ар.		съ дол. Библиотеки:	на оамѳ додатокъ:
на цѳльнѳ рѳкъ . . . 19 ар.	на цѳльнѳ рѳкъ . . . 19 ар.	на пѳвънѳ рѳкъ . . . 6 ар.	на пѳвънѳ рѳкъ . . . 6 ар.

ВП. Читателѳвъ въ Россѳи проопно ма-
ти на уважѳ, що въ вимовѳ ѳ=ji, ѳ, ѳ=i, и (въ
середнѳй и на кѳнци слѳвъ)=ы, и (на початку
слѳвъ и по самогласныхъ) = i, ѳ (на початку
слѳвъ) = ѳi.

**Съ днемъ I (13) липня розпо-
чався III. четвертѳкъ. Просимо П. Т.
Предплатникѳвъ вырѳвнати всѳ рахунки.**

Поновленѳ выборы.

Тремѳ старостамъ: Гильдови, Бараньско-
му и Лукасевичеви, що выкористали свое влия-
нове становище на те, чтобы противъ волѳ
выборчихъ комитетѳвъ бути выбраными въ по-
слы на соймѳ галицкѳй, приказала власть по-
складати мандаты и розписала выборы на ново
въ округахъ: 1) Бала-Кенты-Освецимѳ, 2)
Долина-Болехѳвъ-Рожитѳвъ, 3) Богородчаны-
Солотвина.

Поновленѳ выборы ѳтбудутся въ тѳхъ
округахъ дня 4 л. вересня.

Кандидатами рускими, поставлеными го-
ловнымъ рускимъ выборчимъ комитетомъ, суть:
Дрѳ Александрѳ Огоновскѳй, профе-
соръ права въ университетѳ львѳвскѳмъ на
округъ Долина, а Олекса Барабашъ,
господаръ зъ Старыхъ Богородчанъ на округъ
Богородчаны.

Оба кандидаты суть въ соймѳ конечно
потрѳбными. Першѳ яко ученый правникъ и
угалантований, вимовный и правый народоло-
бець, а другѳй яко розважний и честный ру-
скѳй селянинъ.

Противъ обохъ рускихъ кандидатѳвъ роз-
винутѳ плечники польского центрального
комитету завзяту агитацию, разъ дятого, що
ниѳ ще за мало послѳвъ польскихъ зъ руской
землѳ, а по друге тому, що они волятъ мати
въ соймѳ якого ще не выбраного зъ „plejady
swietnych nazwisk“, нѳжъ скромного ученого
и ще скромнѳйшого господаря зъ „хлопѳвъ“,
котрыхъ, дакувати польскому центральному
комитетови, зовсѳмъ нема мѳжъ выбраными на
сю каденцию послыми.

Патриотичнымъ обовязкомъ интеллигентныхъ
Русиноѳвъ буде поучити народѳ, а именно вы-
борцѳвъ, якѳй ихъ интересъ, якого имѳ посла
треба, и що кандидаты, поставленѳ головнымъ
рускимъ выборчимъ комитетомъ, суть для нихъ
найѳвѳтвѳтливѳйшѳй и для краю найпотрѳбнѳйшѳй.

Надѳемся, що руске священство, ко-
тре при послѳднихъ выборахъ, zagrożене нѳ-
квѳшими инсинуациями и доносами, держалося
въ многѳхъ сторонахъ майже зовсѳмъ насивно,
сповнитъ ревню своѳй горожанскѳй обовязокъ
и доложитъ всѳхъ старанъ, чтобы кандаты ру-
скѳй вышлѳ на послѳвъ своего народа.

Надѳемся такожъ, що ядреннѳ слова о-
кружника ц. к. намѳтника п. Залеского до
ц. к. старостѳвъ, обѳщуючѳ намѳ справедли-
вость, вилынутъ на урядѳ, що они не будутъ
жѳнатися въ агитацию выборчу, не будутъ
пѳдополагати противникѳвъ руского имени на
руской землѳ, и що они рѳшучо выступлятъ
противъ всякихъ беззаконностей, практикова-
ныхъ при послѳднихъ выборахъ.

Надѳемся въ кѳнци, що Русины, нау-
ченѳй сужными досвѳдами, здобудутся на по-
слухъ и кѳрнѳсть, безъ котрой нема дѳла, и
ѳтдадутъ якѳ одинѳ мужъ свои голоса на
кандидатѳвъ руского головного коми-
тету выборчого, а тогда безпечно
выйдутъ зъ урны: Дрѳ Александрѳ Ого-
новскѳй и Олекса Барабашъ.

**Окружникъ намѳтника п. Залеского
до старостѳвъ повѳтовыхъ.**

Ч. 8530. Ёго цѳе. кор. Величество зво-
лишь заименувати мене всемилолюбѳйше вѳй-
мышоу ѳтручною грамотоу въ дня 7-ого с. м.
ц. к. намѳтникѳмъ королевства Галичины и
Водомирѳнъ съ великимъ княжествѳмъ Кра-

ковскимъ. — Завѳдомляю о сѳмѳ п. старосту
въ насѳдѳдокъ рескрипту Ёго Превох. п. ми-
нистра справъ внутреннихъ въ дня 8 с. м. до
Ч. 4111.

Прѳймаючи керму ц. к. Намѳстництва,
знѳтаю дорогу, вытычену ясно моими беспосе-
редными знаменитыми, такъ высоко заслужи-
еными державѳ и крави попередниками, а сту-
пати по тѳй дорѳвъ дальше буде моимѳ пер-
шимѳ обовязкомъ. Не сумнѳваюсь, що и пп.
старосты помогутъ менѳ въ круаѳ свѳи вла-
сти до довршеня моихъ трудныхъ задачъ.

Администрацѳйный ладъ — то одна зъ
першихъ пѳдваливъ усѳшного ровнитя въ
краю. Пп. старосты тямити будутъ все и всю-
ды, що суть сторожами законѳвъ и що чимѳ
бѳльша сповнена праця, тѳмъ и бѳльша заслу-
га. Злишнымъ менѳ есть вычислѳти всѳ за-
дѳчѳ, що ихъ звершати має совѳтна, въ ин-
тересы и потребности краю вникаючи администра-
ция, а пѳдношу тутъ лишь що найважнѳйшѳй.

Именно кладу вагу на справу пѳднесена
просвѳты и добробыту, на опѳку безпеченства
особы и майна, на удержуванье порядку въ
громадахъ, на старанье около поступу робѳтъ
водныхъ, на довршенье и удержуванье въ до-
брѳмъ станѳ дорѳвъ публичныхъ, на опѳку
надъ сельскимъ народомъ, надъ его мораль-
ными и матерѳальными потребями.

Однимѳ зъ першихъ обовязкѳвъ пп. ста-
ростѳвъ уважаю — защѳплѳти въ народѳ по-
чутье права, пошанованье публичного порядку
и того духа кѳрности, що на нѳмъ стоить су-
спѳльный ладъ и загальне добро.

Кожду справу треба безъ проволоки за-
лагодити ясно и мериторично. Проволока
справъ шкѳдитъ сторонамъ и уймає только
поваги урядѳ. Стороны мають право на охѳт-
ну и добру раду, на помѳчъ и опѳку въ
урядѳ. Зволѳте панове памятати, що власть
есть для жителѳвъ и що она лишь тогда
ѳтвѳчає своѳй задачи, коли справедливѳй по-
требы тихъ жителѳвъ заспокоює.

До перворядныхъ обовязкѳвъ належить,
якѳ я то вже згадавъ, хосенне пѳддержуванье
экономичного ровнитя краю. Тѳя стремленье
повинно завлѳтѳтися передѳвсѳмъ въ созвучнѳмъ
сѳбѳдѳланю съ всеми до того покликаными
дѳятелями, именно же съ властями автономич-
ными. Про тѳя ждаю, чтобы пп. старосты
удерживали съ тѳми властями якѳ найжи-
чливѳйшѳй зношеня. Сѳбѳдѳланье въ тѳмъ на-
правленю не повинно збуватися формами
и привѳтностями въ взаимныхъ урядовыхъ
рѳляцияхъ, а обовязкомъ пп. старостѳвъ есть
удѳляти автономичнымъ властямъ свои хо-
сенной помѳчи, розелѳджувати зъ власной
инициативы потребности жителѳвъ, зорнимъ о-
комъ слѳдити за ними и обмѳниватися спо-
стереженями съ властями автономичными.
Въ сполученю и въ порозумнѳю съ тѳми
властями, якѳ рѳвно и съ духовенъ-
ствомъ обохъ обрѳдѳвъ, зможуть пп.
старосты привести крави не одну правдиву
услугу. Перестѳрѳгаючи належного ладу въ
своѳмъ урядѳ и працуючи спѳльно съ вла-
стями автономичными для добра жителѳвъ,
сповните добре свою задачу и ѳтвѳтите жела-
ниямъ правительства.

Не конче менѳ окремо пѳдносити того,
что всяка акция политична лежитъ
пова границею задачъ пп. старо-
стѳвъ и що они о стѳлько лишь мають брати
участь въ спорахъ и борѳбахъ конечныхъ въ
публичнѳмъ конетитуцѳйномъ житю, о скѳлько
мають стояти на сторожи законѳвъ и
ѳбѳти о тѳ, чтобы не выходило поза гра-
ницѳ вытыченѳ тѳми законами и чтобы нѳ-
где и нѳколи не сходяжено зъ дороги права и
правности.

Впрѳчѳмъ мушу поновити многократнѳ
порученя моихъ попередникѳвъ, *чтобы панове
старосты держались до всѳхъ еприсповѳданъ
и народностей съ якъ найточнѳйшоу и найспра-
ведливѳйшоу объективностью и руководились*

*все якъ найскрупнѳльшимъ почутьемъ спра-
ведливости и найстискнѳйшимъ перестѳрганьемъ
права, котрого опѳка и благодать есть вѳмѳ рѳвно
запоручена.*

Ухибленѳ противъ згаданныхъ
засадъ, занедбаня службовыхъ обовязкѳвъ
не стерплю и, користаючи зъ правъ менѳ
прислугующихъ, буду имѳ рѳшучо против-
дѳйствувати.

Въ тѳй цѳли ворко наглядати буду надъ
цѳльнымъ ходомъ провинциальной админи-
страции и службовыми справами и буду пере-
свѳдчуватися на мѳвѳци, о скѳлько вдоволяясь
моимѳ вымогамъ, диктованымъ обячностею на
добро службы и краю.

Въ кѳнци мило менѳ убѳзпечити пп.
старостѳвъ и въ загаль всѳхъ функциѳнарѳвъ
пѳдчиненыхъ моѳй власти, що будутъ зъ мене
мати зверхника щиро-жичливого, перенятого
сочутьемъ для ихъ потребъ и интересѳвъ,
и справедливого судю ихъ дѳяльности.

Во Львѳвъ дня 11 серпня 1883.

Залескѳй.

Вандрѳвка руской молодѳжи.

Допись зъ Коломыѳ.

Хороша думка зродилася мѳжъ нашою
молодежю. Розпоряджуючи довпнимъ часомъ
свѳбѳднымъ ѳтъ шкѳльныхъ занять, она може
выкористати его съ великимъ хѳбѳномъ для себе
и для другихъ — уряджуючи вандрѳвки по
краю. Трояку цѳль може она осягнути такими
вандрѳвками. Зъ одного боку сама наочно пѳзнає
своѳй край, его потребности и нужды въ рѳжныхъ
околицяхъ, а такѳ добре знанье, оперте на на-
очныхъ спостереженяхъ, стане для неѳ безпе-
речно вельми пожиточнымъ и потрѳбнымъ на
той часѳ, коли она выотупить на арену пу-
бличного житя. Зъ другого боку она має олу-
чайнѳсть стыкатися съ народомъ, пѳзнавати его
этнографичнѳй черты, его характеръ и свѳто-
глядѳ, — и де лишь можна, кинути мѳжъ
народъ верно правды и науки. заохочуючи его
до просвѳты, до закладана читалень и другихъ
громадскихъ пожиточныхъ институций. А въ
кѳнци вандрѳвки молодѳжи зможуть вилынути
освѳжаючи на нашу интеллигенцию провинци-
альну черезъ згромадження ви на вече-
рахъ, устроюваныхъ по мѳстахъ и мѳ-
сточкахъ.

И сю трояку цѳль осягнула перша ван-
дрѳвка руской молодѳжи въ горы, хочѳ число
еѳ участниковъ були невеличке, хочѳ дѳло се
першѳй разъ доперва заведе. Участникѳвъ
ѳтъ початку до кѳнца вандрѳвки було 20; по
дорѳвъ окрѳмъ нихъ прилучивались то ѳглу-
чувались студенты, що пробувають въ око-
лицяхъ, куды ишла дорога туристамъ.

Въ субботу дня 4 л. с. м. выѳхали тури-
сты раненько зъ Станиславова. Прибувши по
ѳбѳдѳ до Манявы, звидѳли заравъ подрѳбно
Скитѳ. Яко-такѳ захованѳ руины давного мо-
настыря вносятъ свои стѳны помѳжъ горами
вырослыми лѳсками, самѳ омаючись вкрываю-
чою ихъ помалу вегетациею. Стрѳмкѳй смеречки
и похилѳ берѳвки покрывають некрытѳ мурѳ,
вгрываючись у нихъ своими корѳнями, и до-
вершуютъ дѳло руины. На кѳлькихъ мѳвѳцяхъ
слѳднѳй ще досеть добре захованѳ малюнки
церковнѳй, але и они пѳдляжеть невадовго зу-
бови часу. Поневѳль находятъ сумнѳй думки.
Бувальщина пропаде марно, и слѳдъ про неѳ
загибає. Се законъ природы. На дряхлыхъ ру-
инахъ бувальщины поветает и вростает нове
жительство, буйне и могуче. Гнучке деревце,
що розпирает грубѳ мурѳ, стане колѳсь высокимъ
и ровлогимъ. А про мурѳ лишь память вѳ-
стане. Такѳ думалось, дивлючись на пропада-
ющѳ слѳды давной силы и значеня. А коли
жывавѳй легинъ зъ глубокой пѳдземной пивни-
цѳ вывергъ на зелену траву кѳлька людскихъ
костей, що то колѳсь мабутъ оживляли своєю
притомностею и мыслею мертвѳ мурѳ, — то

думка перебѳгла зъ руинъ на давныхъ, загиб-
шихъ людей. Де они, де ихъ праця, де думки
пѳдѳлись? На землѳ, що поховала ихъ мощѳ,
росте нове жительство, росте легинъ жывавѳй. Онѳ
ще дитина, — але настане часѳ, ѳнѳ стане
великомъ. И те, що колѳсь давнѳй мешканцѳвъ
нынѳшнихъ руинъ думали и дѳлали, ѳнѳ
розведе широко, ѳнѳ зрѳбитъ крѳпко и трѳва-
ло. Бо ѳнѳ не самѳ, не одинокий, а вся грома-
да велика. Те, що могло пропасти або заснути,
будучи въ рукахъ самыхъ одинокихъ мона-
хѳвъ, — теперь, ставши добромъ цѳлого на-
рода, не пропаде и не засне нѳколи. Культура,
що держалася монашѳй расѳ, ѳтродитися мо-
гучо, коли за неѳ возьмется цѳльнѳй народѳ. И
стане она высоко, сильно и непоколебимо, у-
словляючи существованье и щастье народне...

Пѳйшли туристы дальше. Надъ глубокимъ
яромъ, мѳжъ лѳсомъ, врылся въ землю вели-
чезный камѳнь, лишаючи пѳдъ собою обширне
мѳвѳце, де моглобы кѳльканайцѳть людей по-
мѳститися. Люде розказываютъ, що се кортъ его
хотѳвъ кинути на монастырь, толькожѳ камѳнь
зарывся подалее глубоко въ землю и
нѳчего монастыреви не вѳвѳвъ. Тому и звутъ
той камѳнь „блаженнымъ“. Мимовѳлѳ думалося:
скѳлько то камѳнѳвъ валится разъ-у-разъ
на насъ безпѳщадно, але чи всѳ „блаженный“...

Вернувшись ѳтъ руинъ Скита и ѳтъ Ма-
нявского монастыря зайшли туристы пѳдъ го-
стинню стрѳху тамошного священника о. Голо-
вацкого, де и переночували. На другѳй день
въ недѳлю пѳйшла одна часть туристѳвъ на
сусѳдну гору, а друга у церковь. Пѳсля слу-
жбы божей розговлялись съ народомъ. И мѳжъ
иншимъ на диво почувли, що у Манявѳ не ма ще
школы, не ма ще письменныхъ людей; народъ
радъ бы мати школу, та якоє власти не хо-
чуть... Не вжежѳ для Верховинцѳвъ просвѳты
не треба?... Туристы радѳли Манявянамъ
вѳми силами старатися завести у себе школу.
Розказували люде, що якѳ скрѳвъ по Верхо-
винѳ, такъ и у нихъ за мало своего лѳса, за
мало пасовиска, — що кѳнца не бачуть про-
цесови о свое давне добро, котрый давно вже
розпочали.

Пѳсля ѳбѳду пѳйшли всѳ туристы зновѳ
мѳжъ ровалины Скита. Почали зѳвѳдитися
гостѳ зъ околицѳ, а якѳ надѳсѳла музыка и
заграла веселой коломыйки, пѳйшовъ по зеле-
ной муравѳ охѳчѳй танецъ. Коли наблизався
вечеръ, всѳ туристы вразъ съ численными
гостями удалися до хаты. Зъ охѳчихъ леги-
нѳвъ уформуванѳ ѳтрядъ и при гомонѳ му-
зики прибувъ передъ приходскѳй дѳмъ. Музыка
зновѳ заграла веселой коломыйки и легинѳ
пѳшли съ туристами въ танецъ. И сердце ра-
дувалось дивлячись на тѳ пары чуднѳй. Дѳти
одной матери, браты мѳжъ собою, только од-
нинъ въ сердаку, а другѳй въ сурдутѳ, одинѳ
ѳтъ косы а другѳй ѳтъ книжки, подали собѳ
дружно рамена и пѳдъ тоны свѳйской мелѳди
весело загуляли немѳвѳ давнѳй знакомѳй.
Скѳнчився танецъ а на улицы зѳбралосѳ чи-
мало народу. Одинѳ зъ туристѳвъ промовивъ
до него слово. Онѳ скававъ, що туристы выѳ-
шавши всѳ зъ пѳдъ сельской стрѳхи, хочѳ од-
дежею рѳжнѳтѳ ѳтъ сельского люду, сердцемъ
и думкою съ нимъ однакѳ; що они на те приѳ-
шли до нихъ въ гостѳ, чтобы придивитися ихъ
жѳтѳю-бутю, чтобы потому, якѳ вывчатся, мо-
гли и умѳли имѳ вѳсѳды поматати. На те
старшѳ селяне ѳтповѳли горячою подякою,
вызваючи туристѳвъ, якѳ своихъ сынѳвъ, что-
бы про нихъ не забывали и все ставали въ ихъ
оборѳнѳ. Молодѳжь затягла: „Ще не вмерла
Украина“ и „Миръ вамъ брата“, и по сердеч-
номъ прощаню народѳ розѳйшовся по хатахъ,
а молодѳжь перейшла въ приходскѳй дѳмъ, де
пѳсля щѳдрой вечерѳ, привезеной достойными
гостями, забавлялася танцами охѳчо до самого
рана. Всѳхъ особѳ было до 200 такъ, що дуже
обширне приходство лѳдѳи всѳхъ мѳстило.
При вечерѳ пѳдношено тѳасты въ честь госпо-
дарѳвъ дому, въ честь гостей и въ кѳнци на

дуку інтелігенції рускої съ селяськимъ людомъ для здобути красной будучности.

Розпрощавшись сердечна съ гостями, туристы удалися зарав раненько въ дальшу дорогу. Въ полудня станули они при водопадѣ Манявки. По дорозѣ мали случайность оглядати такъ чудесній околицѣ, що вѣвмъ поневолѣ выривалося въ груди: „Се Швайцарія наша!“ Особливо чаруючий видъ представлявся въ верха одной горы вже недалеко передъ самымъ водопадомъ. Съ одного боку группы гѣръ, сплетеній въ чудну гармонію, въ другого боку видъ на ровнину ажъ подѣ самъ Станиславѣвъ, котрый вже аливався съ виднокругомъ. Самъ водопадъ чаруючий красоты. Представте собѣ довгу стѣну скалы, високу, якъ двѣ тополѣ одна на другѣй, романтично оброслу деревами, деревцями и мохомъ. Одна заломлюея и подѣ простыми кутомъ продовжуея дальше, переходячи помалу въ гору. А въ самѣмъ закрутѣ въ горы сѣрѣбриста филя бурливого потока — спадаючи въ низъ, розбрызкуея въ тысячѣ жемчужныхъ капель. Але кто не бачивъ самого чудного образу природы, тому не выставивъякій описъ.

Налюбувавшись доволѣ прехорошимъ видомъ, ескувалися туристы въ зеркальныхъ филяхъ Манявки, а отпочавши, удалися въ дальшу дорогу. Вечеромъ прибули до Пасѣчнов, а на нѣчь до Надвѣрної. Съ оттамъ удалися въ полудня (въ второкъ) до Десятна, а на вечеръ станули въ Дорѣ, где ихъ Ви. панѣ Кохановска и ея сынъ, укѣнченій лѣвникъ въ Вѣдня, ласкаво въ свѣй дѣмъ на нѣчьгѣгъ приняли и не щадили для нихъ своихъ трудѣвъ и заходѣвъ.

Рано звидѣли туристы водопадъ Прута. Водопадъ сей безъ порѣвнявая бѣльшій, якъ водопадъ Манявки, але не такой романтичный. Тутъ шумять великій филѣ, ударяючи о величезній каменѣ, и котятся по похилѣй площинѣ. Деревце, кинене въ пѣвнячійся виръ на серединѣ водопаду, выплывае за водопадомъ вовѣвмъ обчѣмхане въ галузья и конарѣвъ; така величезна сила летачи у бедну воды.

Зѣ отти поїшли туристы до села Ямны. По дорозѣ видѣли Добѣшѣвъ камѣнь, а на скалѣ, посвяченѣй выбудувавшему дорогу на Угорцину пок. Кратерови, выписали туристы на памятку великими буквами „Руска вандрѣвка 8/VIII 1883.“ Вѣвхъ дуже дивувало, що на цѣлѣй дорозѣ стрѣчаючи и розмовляючи съ людьми, переконалися, що перекавы про Добѣша и про давну бузальщину майже вовѣвмъ выгинули у нашего народу. Теперѣшней горе такъ велике, такъ занимае нашего Верховинця, що мимо волѣ днѣ забувае на те, що дѣвалося ще не дуже давно на его Верховинѣ... Замѣсть веселой пѣснѣ оспѣвующи славу батькѣвъ, чути отъ него лишь сумну екаргу. Вернувши другою дорогою черезъ високу гору назадъ въ Дору, туристы були запрошені Ви. о. Т. Блоньскимъ до себе, где широко, старо-рускимъ вычавѣмъ були угощені. Полилися бесѣды. Молодѣжъ, одушевлена подорожею по Верховинѣ, съ цѣлымъ жаромъ молодецкои силы высказувала свои думки. Она обѣщувалася и клялася всю свою працю отдати для добра своего люду. Сердечно промовивъ до молодѣжки о. Блоньскій, заохочуючи ихъ вытравати въ праці, отворити всякій ворожий вильвы и держати високо народный прапоръ. Подякували туристы господареви за тепле слово та щиро гостину и поѣхали дальше на Десятинъ, Ланчинъ до Коломыѣ. Тутъ ожидавъ на нихъ коломыйскій комитетъ до пѣвнои ночи и привявъ ихъ сердечно въ руской Бурѣѣ. Слѣдуючий день проминувъ на приготованяхъ до вечерного концерту, котрый бувъ въ цѣлѣмъ того слова значеню импровизованымъ.

Зѣхалосеа бѣльше якъ 400 гостей. Хорошо пристроена саяла була биткомъ заповнена. Можна було бачити не лишь родины въ бѣвпосередного сусѣдства Коломыѣ, але и въ подальшихъ сторѣвнѣ. Мѣжъ иншими достойными гостями зауважано профессора Дра Омеляна Огоновского. Наслѣло такожъ 10 селянъ въ околицѣ. Вечеръ отворивъ вступнымъ словомъ одинъ зъ туристѣвъ, п. Василь Полянскій, студентъ медицины въ Вѣдня. Онъ выразивъ въ своѣй бесѣдѣ горячу подяку Верховинѣ за гостинне принятѣ першихъ туристѣвъ русскихъ, черезъ що они вѣстали заохочені до продовжаня и повтореня вандрѣвокъ по своѣй землі. Звертаючися до молодѣжки, завѣввавъ еи до усердного труда для пѣднесеня своего люду въ культурнымъ и матеріальнымъ отношеню, а ставлячи їй за примѣръ такихъ неутомимыхъ робѣтниківъ, якъ пок. Баривнскій,

Навроцкій, Ганкевичъ, Оишкевичъ, Рожаньскій, высказавъ думку, що вѣв мы повинні передовѣвмъ паматати, що „Русь идентична съ словомъ мужицтво, що Русь не може бути инакшою, якъ щиро-демократичною народною. — що отже намъ, коли хочемо усаѣшно выковати народну службу, треба бути щирими народовцями!“ Уступъ сей въ бесѣды приняла зѣбрана молодѣжъ и публика френетичнымъ оплескомъ, чимъ доказала свою повну агоду съ высказаню паролюю. Въ кѣнци озвався бесѣдникъ до старшихъ: „Вы батьки наші — мы дѣти Ваші. Давайте намъ у нашѣй робѣтѣ проводъ и добру раду. Не дивуйтеся, що мы въ гдечѣмъ идемо може дальше Васѣ, — молодой духъ все и всюда пробивае дальшу дорогу, — инакше еусѣбляность не поступилабы. А коли забувши на давній непорозумѣня батьки и дѣти подадутъ собѣ руки до сибльного дѣла, то чейже настане часъ, коли забудемо и мы собѣ свою хату, въ котрой заведемо и свою правду и свою волю. А тогда „слава наша не вмере, не поляже“!

Наступила продукція вокальна. Особливо подобався квартетъ „Красна Зоре“, отѣвнваній оп. Иванчовымъ, Дудыкомъ и братами Сѣменовичами; дальше дуеъ Иванчѣва и панны Сѣменовичевои въ Артымовского „Запорожець за Дунаемъ“. Вѣв другі точки програмы удалися якъ наилучше. Дуже подобалася деклямація п. Калитовского, выголошенного стихъ Корнила Уетяновича, посвяченій першимъ русскимъ туристамъ п. заг. „Гостина молодѣжки въ горахъ“, а на упорне домаганье публики отдеклямувавъ и. Калитовскій ще и Шевченкову „Тополѣ“. По концертѣ удалися вѣв на сибльну вечеру до притыкаючихъ комнатъ, а потѣмъ розпочалася забава, котра при великѣй и дуже охочѣй участи молодѣжки (ставало 100 паръ до кадрили) тревала до самого рана.

Такъ закончилася перша вандрѣвка руской молодѣжки въ горы. Не будучи ще зъорганизованою, молодѣжъ не могла вправдѣ розвинуту такой дѣяльности, яку розвинуту бажала, але все таки доказала богато. Щобы на слѣдуючий рѣкъ вандрѣвка выпала ще краше, утворили туристы комитетъ, котрый мае зацѣль зъорганизованьемъ вандрѣвки въ бѣльшимъ розмѣрѣ и съ ширшою програмою. Головну заслугу около устроенья и успѣху першои вандрѣвки поклавъ проводникъ еи п. В. Сѣменовичъ. До прехорошой удачѣ коломыйскои забавы причинився тамошный комитетъ, а особливо оба брата Кульчицкі.

Теперъ оставѣсь менѣ лишь одна увага. Участники вандрѣвки були въ рѣжныхъ сторѣвнѣ. И такъ були студенты льѣвѣскій, тернопѣльскій, коломыйскій, станиславѣвскій и вѣдѣнскій „Сѣчѣвника“. Тернопѣльцѣ не щадили труда приѣхати въ далека, такъ само одинъ Перемышлякъ и одинъ Сокалецъ. Можна сказати, що молодѣжъ мала представительствъ зѣ вѣвхъ кѣнцѣвъ Галичины. Одно лишь ударяло вѣвхъ не мило, а то, що анѣ одинъ студентъ университета льѣвѣского, анѣ одинъ питомецъ духовнои семинаріи, анѣ одинъ членъ „Академичного братства“, числячого бѣльше сотнѣ членѣвъ, не явився на вандрѣвцѣ!... А на коломыйскѣмъ вечерку, де при дуже численномъ зѣвѣдѣ околичной молодѣжки — въ студентѣвъ университету одинъ лишь „Сѣчѣвникъ“ въ Вѣдня были репрезентовані поважнымъ числомъ 14 (а вѣвхъ членѣвъ „Сѣчѣ“ около 40) — зѣ „Академичного Братства“ появилася всего о днѣ членъ и то не официальный его представитель... Не вѣжежъ не хотять льѣвѣскій студенты университету солидаризуватися съ студентами гимназій? Колибъ такъ мало бути, — то справдѣ булобъ се дуже сумно. Хочемо надѣятися, що на слѣдуючий роки поправитъ „Академичне Братство“ свѣй блудъ и численну вѣвме участь въ студентскѣй вандрѣвцѣ. То само важитъ и о „Академичномъ Кружку“ въ Львовѣ и о „Союзѣ“ въ Черновцяхъ.

Кѣнчачи отсе коротке справозданье въ першои руской вандрѣвки, желаемо слѣдуючимъ вандрѣвкамъ якъ наилучшого успѣху, бо знаемо добре, скѣлько хорошо организовані вандрѣвки можутъ принести для насъ добра. А комитетъ выбранный до зъорганизованя ихъ вываемо до усердной работы, чтобы програма слѣдуючихъ вандрѣвокъ уможливила якъ найбільшій успѣхъ ихъ — въ хосенъ руской молодѣжки и руского народу. В—й Ч—ца.

Про розкопы въ Галичи.

Ви п. Володиславъ Федоровичъ, властитель Окна, зновъ приславъ ще 21 цѣвтя е. р.

на руки профессора Дра Исидора Шараневича 50 ар. на дальшій розкопы въ Галичи и обѣщавъ ще дальшихъ 50 ар. на тую цѣль пѣвнѣйше доставити. Тую суму загадавъ дрѣ Ис. Шараневичъ при помочи и реинѣмъ спѣвдѣланю о. Льва Лаврецкого, пароха въ Залукѣвъ, спотребити около половины мѣсяца верени, — якъ буде вже по жнивяхъ и можна буде спѣвдѣватися дешѣвшого робѣтника, — на розкопанье тыхъ двоухъ церквичѣвъ, котрѣ вже еуть выслѣджені, але земля ихъ покрывае, — именно церквичѣ при дорозѣ ведучѣй въ Галича до Калуса (Благовѣщенского) и церквичѣ на Подгородю за Третьяками на поли прованѣмъ „Кашикѣвъ“. Намѣрено такожъ розкопати фундаменты церкви св. Ілліи на Крылосѣ, котрѣ въ формѣ ретунды съ двома абсидами, одною отъ веходу а другою отъ заходу, подѣ землею такожъ вѣвцѣло заховалися. Що за средства, призволені минушого року соймомъ краевымъ на цѣли дальшихъ розкопѣвъ и консервованя выкопанныхъ памятникѣвъ въ Галичи, въ Залукѣвъ и на Крылосѣ много зѣвчлася, — сего можна надѣятися по добрыхъ интенціяхъ ц. к. консерватора. гр. Войтѣха Дѣдушицкого, для того дѣла дуже добре розположеного, и по хорошѣмъ розсудѣ, якій заправъ на засѣданю археологичной комисіи, радишнои въ Галичи въ даѣ 23 и 24 липня е. р. — по розсудѣ, котрый признавъ *дотепершнимъ выкопанимъ въ окрестности Галичи велику и доносиму вартѣсть въ исторіи штуки и археологии.*

Кромѣ того розсуду, котрый выдала згадана комисія, и кромѣ реставраціи церкви мѣскои Галицкой коштомъ краю чисто ведля виантійского стилю, въ якѣмъ она заложена, — за чимъ освѣдчилася по мысли консерватора згадана комисія, — було ще кѣлька дуже конкретныхъ точекъ, выйшовшихъ на яву власне въ наслѣдокъ тоижъ комисіи. Не маемо тутъ на думцѣ маючого заложитися музея при мѣскои церкви въ Галичи, где вѣв рухомѣй предметы, выкопані въ Галичи и въ окрестности Галича, мають хоронитися. Замѣтимо, що проектъ музея выйшовъ отъ п. консерватора и отъ розпочавъ вже переписку съ совѣтомъ „Народного Дому“ дотычно выкупна грунѣвъ, на котрыхъ знаходятся откопані фундаменты. Надѣвмосъ, що тая переписка доведе до пожаданого доброго результату... Але мы маемо тутъ на думцѣ тѣ конкретнѣ точки, на котрыхъ повинні основуватися дальшій розсѣдѣ въ забыткахъ старокняжого города Галича — а тыми точками еуть:

а) Стверженье комисією на мѣци, що фундаменты подѣ св. Станиславомъ складаются зѣ того самѣского матеріалу, е. в. зъ рѣни и мертляю, що и фундаменты церкви св. Спасѣ, церкви прѣв. Богородицѣ и полигона и ретунды.

б) Що церковь мѣска Галицка має дуже глубокий фундаменты, бо хочъ открито ихъ на 2½ свѣжя, то прецѣ ще початку ихъ не докопаносеа, — противно, въ тѣй глубинѣ показавася великій квадратный камѣнь, неправильно и мловомъ лежачій, але въ тѣй хвилѣ выступивша щедро вода перешкодила дальшому и глубошому копаню.

в) Що обѣчь церкви Крылоской простираючися старинне городище съ ровнедекными своими окопами и бастіономъ землянымъ дуже замѣтне, съ могилою находячоюся межю окопами, — есть найимѣвнѣйше „Галичиною могилою“, згаданою въ Волянскѣй Лѣтописи, зѣ отки ретельнее прехорошій видъ на цѣлу Залукѣвску выжину, пѣдносячуся отъ рѣчки Луквы до Лѣмницѣ. На Крылосѣ звать бувъ поганьскій Галичъ, отки за князѣвъ ставився христіянскимъ и княжескою столицю, перенѣсеа на противоположеню, просторону и своимъ положеньемъ для выгѣднѣйшого и численнѣйшого населеня дуже способну выжину Залукѣвску.

д) Що прилежаща до фундаментѣвъ церкви прѣв. Богородицѣ дуброва мѣститъ въ собѣ 7 могиль, — мѣжъ тыми одна зовесеа „на Чагрѣвѣмъ“. Есть се одна въ выдатнѣйшихъ могиль, и своєю назвою пригадуеъ катастрофу, спѣвдѣвшуюся на боярекой родинѣ „Чарговыхъ“ або „Чарговыхъ“, зѣ котрой походила Настася, любовница галицкого князя Ярослава Осмомысла. Галичане, якъ зѣвѣстно, убили родину Чарговыхъ, а Настасю спалили на кострѣ.

Въ загалѣ цѣла просторонъ надѣ „Бѣдунемъ“ есть подѣ взглядомъ археологии и исторіи дуже замѣтна. „Бѣдунѣ“ тягнѣся вдовжъ правого берега Лѣмницѣ отъ фундаментѣвъ церкви Богородичной и наеупротивъ Блюдниѣвъ

ажъ до Сокола, именно до того мѣсца на Соколѣ, где высокая, урвистѣй сторчатъ набережній скалы, надѣ котрыми ще замѣтне урочище давного монастыря и церкви св. Креста, котрой правникъ въ 1744 роцѣ перенесено въ отѣн до Крылосѣ. Межи згаданою поимѣе дубровою за фундаментами базилики прѣв. Богородицѣ а Соколомъ, вже на Комарѣвѣмъ грунѣвъ, стоить ще 5 могиль, отже надѣ Бѣдунемъ есть вѣвхъ могиль 12. Есть ще 7 могиль на Крылоской сторѣвнѣ: въ тыхъ 1 наеупротивъ церквичѣ на Подгородю, на т. в. „Иванѣвѣмъ поли“, 4 на Вахторѣвѣской границѣ въ мѣсѣ, а 1 на Крылоскомъ городищу.

Велика отже ще ожидае задача розсѣдувачѣвъ памятокъ старинного Галича. Много ще предстоить заходѣвъ, труду и кошѣвъ, закимъ отворится все, що земля покрывае и закимъ тов, що нынѣ нѣме и лишь своєю величею на виѣ удивляе, почне або и буде промовляти! Тымъ бѣльша честь належитъ Ви. Володиславу Федоровичеву, котрый не щадитъ жертвъ, чтобы розсѣдувачамъ уможливити бѣдай передѣстунній работы около того правдивѣмъ свѣтлѣвъ показуючо дѣла. Чимъ щедрѣйшій будуть ередства, тымъ краше будутъ и результаты вже на самѣмъ вѣстѣ до цѣлои той великаньскои працѣ. Съ такими результатами въ руцѣ розсѣдувачѣвъ будутъ мати свѣдѣсть бѣльше авторитетно выступити передъ краемъ и на будучѣй сесіи соймѣвой доомогнатися о дальшу субвенцію и моральну помѣчь.

И. Ш. и Л. Д.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Русъ робѣтничѣй), що проявился перешъ кѣлькома днями розрухама на улицахъ Вѣны, описаными своего часу въ „Дѣлѣ“, становитъ при недостатку популярнѣйшого матеріалу дуже пожаданій сюжетъ дискусиі для цѣлои австрійскои прѣсы. — Розумѣея само собою, що кожда газета освѣчуе фактъ послѣднихъ неурядѣвъ зъ своего становища и выводитъ зѣ него коментаріи, якій подходить подѣ еи програму. — Причиною ученыхъ ексцѣсѣвъ вѣдѣнскихъ були, якъ мы вже доносили, часті конфискации газеты „Zukunft“, заступячою интересы робѣтничкой класы, и выданье нѣмецкимъ властямъ проводника и организатора робѣтничѣвъ Стевенѣа. — Звертаючися до сего предмету, „N. fr. Presse“ дуже остро критикуе поступованье властей, що не допуоанять свободной двокосіи надѣ пекучими питаннями, отыкаючими стану робѣтничѣвъ и констатируе, що ревнѣсть вѣдѣнскои полиціи посузуалася за далеко. — „Розвязуея товариство робѣтничѣвъ“ — пише „N. fr. Presse“ — цензуруея безощадно кожде слово на ихъ зѣбраняхъ. Майже каждый номеръ ихъ органу не уходитъ конфискованъ, пѣгонка за социалистичными брошюрами и часописами сталася формальною галузю полиційскыхъ агенѣвъ. Чому маея забѣвѣгчи сими мѣрама? Чѣ розширювано социалистичныхъ наукъ? — Сѣму протывляея очевидній факты. Идеѣ ще нѣкто тѣкими средствами не побороувъ. Она есть невѣдима и не даючися уняти, она летитъ, колибъмо еи отѣбли весь папѣръ знищити, зѣ устѣ до устѣ а отсеа еще бѣльше притягаючою и принадею.“ — Въ нашихъ отношеняхъ власть не есть сторожемъ и езекуторомъ закона. Противно: нашъ законы нѣ что иншого, якъ найдальше лучшѣй номочіи для властей. — „Нашъ законъ о стѣориченяхъ и згромажденяхъ даюсъ выразити реченьемъ, що товариства и згромаженя о тѣмъ дозволені, о скѣлько ихъ полиція не заборонитъ“. Законы для охороны публичного спокойя такъ дадутъ интересувати дуже свободно. При зѣмъ застосованю ходитъ имено майже завогди о тяжке пытанье, на котре даея отповѣдь отѣи субъективного оцѣненя, чѣ якосъ бесѣда або пѣвмо еуть способній возбудити въ другихъ ексцѣвнѣсть до певныхъ нападѣвъ на порядокъ нравѣвъ або выкликати певнѣ чувства ненависти або погорды протывъ властей. „N. fr. Presse“ выстуиъ дуже енергично протывъ мѣръ, котрыми не доускаея прилюдного высказаня думокъ, бо „ощущѣванье и оглаждуванье идей“, котре доконуея на дорозѣ дискусиі, у насъ придавлѣея до мінімумъ и справедливо замѣчае, що переведенье реформы социальной, про котре дискутовано на амеріи, оклаканѣй Цалингеромъ, отсеа по прогнѣ возможно, если не выслухаея голосу интересующихъ робѣтничѣвъ. — N. fr. Presse не хѣт загаломъ вѣрити въ екуточность социальнихъ реформъ, проектованныхъ сторонничѣгомъ сенатомъ и робитъ правительству терпѣливому замѣтъ, что оно про реформу не дѣеа и не уваеа еи потребности. — Таке само бѣльше менше ставище зайняли въ тѣй справѣ и прочі нѣмецкі либеральні органы, зѣ помѣжъ котрыхъ „Deutsche Zeitung“ не задоволюея критикою законѣвъ, але констатируеи оумне положенье робѣтничѣвъ, приписуе вину державной господарѣ, котра зѣ еи сторонѣ спровадила некорветній на цѣлу продуктѣвъ отѣвляючий станъ отѣи монетарной зѣ другою сторѣвнѣ черезъ пѣднесенье подѣвѣкъ посереднихъ причинилася немало до пѣдшешеня положеня робѣтничѣвъ. Въ Нѣмеччинѣ еи

— Чудеса электрики. При дверях электрической выставки в Вьдн, при котрых п. Ерлангер...

— Вино веселит сердце человека. Одинъ священникъ купувавъ въ Залъцикахъ...

— Полонизация. Зъ Рогатина пишуть намъ, що тамошна „комуна“ змінила таблиць...

— Книгарню Чика в Тернополи обявъ отъ кількохъ мѣсяцѣвъ Чехъ п. Блечекъ, котрый якъ се разъ було згадане в „Дѣлѣ“...

— Вь мѣстностяхъ повѣтъ грады и зливы зробили великй шкоды вь тридцяти громадахъ...

— Жидъ-многоженецъ. Полиція львѣвска увязнила жидка Якова Зильбермана або пнакше Юська...

— Правительственная школа львѣва буде съ днѣмъ 1. л. жовтня с. р. отворена вь Болеховѣ...

— Зъ Рогатина пишуть до „Samorząd-u“ про два сѣудній села Коношкы и Роздвѣны...

(+) Университетъ Францъ-Иосифа вь Чернівцяхъ числивъ вь послѣдній повѣрцѣ школьникомъ 219 слухачѣвъ...

Table with 4 columns: I, II, III, IV, and a total row. Values represent student counts in different categories.

Посля народности було зъ цѣлаго числа слухачѣвъ: Румунѣвъ 88, Жидѣвъ 61, Русинѣвъ 42, Полякѣвъ 19, Чехы 2...

(+) Университетъ кранѣвскій числивъ вь другѣмъ шк. повѣрцѣ 658 слухачѣвъ. Зъ тыхъ було на выдѣлѣ лѣкарскѣмъ 311, на правничѣмъ 218...

(+ Высша гимназія вь Чернівцяхъ числила вь шк. 1882/3 роцѣ 702 публичныхъ учениковъ и 33 приватствѣвъ...

Чехъ 1, Угорь 1, Орменья 1. Уроженцѣвъ Буковины боудъ 508, зъ Галичины 139, зъ Румуніи 59, Россіи 11, зъ Пруссъ 3, зъ Угорщины 5, и пр. Ионитъ дозрѣлости зробило 30 абитуриентѣвъ...

— Дополняющій выборъ 3 членѣвъ до рады повѣтовом вь Долинѣ, а именно: одного члена зъ громадь сельскихъ, отбудеся днѣ 11. л. вересня...

(+) Характеристичный фактъ зъ боснійскихъ отношенъ подае краковскій „Czas“ вь ч. 183 зъ 14 л. серпня. Читаемо тамъ: „Доносятъ намъ, що вь наслѣдокъ поступованя лат. архіепископа зъ Сараева...“

(+) Игнатій Крашевскій выйшовши зъ вязницѣ и прочитавши все то, що про его увязненіе писали польскй газеты, маъ взытисю ажъ за голову... Заразъ отже розписавъ листы до знакомыхъ...

— Хоръ мѣшаний товариства „Лютня“, збереса вь слѣдуючу среду с. в. 22 сего мѣсяца о годнѣ 6 1/2, вечеромъ вь сали Городского Каона, о чѣмъ Зарядъ Товариства завѣдомляе Ви. членѣвъ...

— Ц. к. галицка Дирекція почтъ придала намъ слѣдуюче обвѣщеніе, писане вь рускѣмъ языкѣ и рускимъ письмомъ: „Розпорядженьемъ зъ 30 ливня 1883. ч. 26899...“

(+) Товариство съ дуже хорошего цѣлюю завязуеся — якъ доносить черновецка „Gazeta Polska“ — на передмѣтѣ черновецкѣмъ Рощѣ...

— На трупѣ капитана Веера-а, утопившого ся вь вирахъ Нягары, сконстатовано, що онъ утративъ притомность вже тогда, коли онавши вь страшный кругъ великого вира поднявъ обѣ руки горѣ...

— Черногорцѣ мають нынѣ подостаткомъ оружія найновѣйшихъ скорострѣльныхъ системъ, а именно пушокъ, котрыхъ передъ 30 лѣтами хибало у ворога бачили...

(+) Высша гимназія вь Чернівцяхъ числила вь шк. 1882/3 роцѣ 702 публичныхъ учениковъ и 33 приватствѣвъ. Зъ загального чиоло учениковъ було послѣ народности: Румунѣвъ 129, Русинѣвъ 124, Полякѣвъ 110, Жидѣвъ 293, Нѣмцѣвъ 76...

зла зъ ляфеты... Чудо и диво! Кто ся взявъ? кто поважился на таке дѣло? Розытуютъ, глядають, — ажъ зайшла вь городъ княгиня-матери, де и найшла свою отрату...

(Дрѣбнй вѣсти). Вь Бучачи окрадено касу депозитову и явницію тамошного старосты. Рада мѣста Львова ухвалила выслати на руки сивидка мѣста Риму кондольціне письмо по поводу катастрофы на островѣ Искія...

Вѣсти епархіальны. Зъ АЕпархіи Львѣвской. 1) Презенту получили оо. Михаилъ Борискевичъ на парохію Зарванциу дек. теребовельского; 2) Айталь Билиневичъ на парохію Знесѣнье.

Отпустку получили оо. 1) Іоанъ Однорѣгъ на 4 недѣль; 2) Іоанъ Павловичъ, парохъ Ферескулъ, на 8 недѣль. До каноничной институціи забѣднанный о. Теодозій Авдыковичъ на парохію Выткѣвъ дек. надвѣрнянского.

Восемь о. Милегій Лотоцкій вь завѣдательство Текучой. Сотрудничство вь Сушнѣ, дек. холоѣвского, получаютъ о. Стефанъ Лесюкъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА. — „Бабочка“ гумористичный зборникъ (вь російскѣмъ языкѣ) съ карикатурами почавъ выходить вь Кіевѣ. Першій выпускъ обнимае 12 сторѣвъ цѣкавого тексту великой четверки съ 6 хорошими иллюстраціями...

Въ Сяноку вь нарожномъ домѣ, подъ новымъ костеломъ близъ гимназіи, знайдутъ 4 ученики помѣщеніе на станціи и харчъ съ родительскою оубкою за умѣрену цѣну. Инструкторъ вь домѣ, надзѣръ вь де о. катихизъ гимназіи.

Важне для П. Т. Учителѣвъ и Завѣдательѣвъ школѣ. ПРИБОРЫ ШКОЛЬНЫЯ. Іюлія Гмитрихъ вдова по священнику.

ВЪ СТАНОКѢ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА. Выбѣръ найкраснѣйшихъ поэзіи Шевченковыхъ для молодежи руской (сторѣвъ 96) съ портретомъ поэта и вступнымъ словомъ.

КУФРЫ куфери, торбы и торбинки до подорожи — такожъ войскй приборы подорожній поручаютъ найдешевше Брата Лянгнеръ Львѣвъ, ул. Галицка ч. 16.

ВЪ СТАНОКѢ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА. Выбѣръ найкраснѣйшихъ поэзіи Шевченковыхъ для молодежи руской (сторѣвъ 96) съ портретомъ поэта и вступнымъ словомъ.

КОБЗАРЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА. Книжочка І. Выбѣръ найкраснѣйшихъ поэзіи Шевченковыхъ для молодежи руской (сторѣвъ 96) съ портретомъ поэта и вступнымъ словомъ.

Выдѣлъ Рады повѣтовом вь Камѣнцѣ Струмиловѣй розписуе конкурсъ на посаду секретаря повѣтового съ платнею 800 зр., съ додаткомъ активальнымъ 200 зр. и съ пятилѣтнемъ 10% дѣйствиою ценсин.

Посада буде замѣщена провизорично на одинъ роцъ; потѣмъ може послѣдувати стабилизация. До стабилизации есть привязана емеритурѣ послѣ обовязуючою нормы для урядничѣвъ державныхъ.

Подана, писанй власноручно, съ докладнымъ наведеніемъ curriculum vitae и зомстрений вь документы выказуючй отповѣду квалификацію, належить внести найдалше до 8. л. вересня с. р. на руки презеса Рам повѣтовом вь Радохѣвъ.

Докадного знаня обохъ языкѣвъ краевыхъ wymagaея безусловно. 1—3

Д-ръ Людвикъ Лубинскій, краевый адвокатъ, переселився сими днѣми зб Львова до Станиславова на постоянное пробуваніе.

Учитель школѣ народныхъ, Русинѣвъ, укѣнчившій высшй школы реальнй и посѣдающй учительскую практику, намѣряючи кілька лѣтъ пробути задля другихъ студій во Львовѣ глѣдае лекціи.

Учывбы дѣти зъ школѣ народныхъ чи то за совѣтну грошеву заплату чи за мешканіе и харчъ. Близишй вѣсти вь нашѣй Редакціи.

ЗАКЛАДЪ ФОТОГРАФИЧНЫЙ БРОИСЛАВА МЕЧКОВСКОГО. Плоцадь Маріицка, ч. 3 во Львовѣ. Открытый съ днѣмъ 4 л. серпня с. р. и уладжений вь найновѣйшій способъ.

ВЪ СТАНОКѢ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА. Выбѣръ найкраснѣйшихъ поэзіи Шевченковыхъ для молодежи руской (сторѣвъ 96) съ портретомъ поэта и вступнымъ словомъ.

КОБЗАРЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА. Книжочка І. Выбѣръ найкраснѣйшихъ поэзіи Шевченковыхъ для молодежи руской (сторѣвъ 96) съ портретомъ поэта и вступнымъ словомъ.